XIII. évf. 3. szám 2001. május-június

MARANA THA

Jöjj el, Uram! Jel 22,20

A Katolikus Karizmatikus Megújulás lapja

Bárány Katalin: Vágy a szabadság után...

Heribert Mühlen: Jöjj Szentlélek, tölts be minket!

Életünk alapigazságai III.

Személyes kapcsolatra hívott az Úr

Amikor a Szentlélek betölti a szívünket, minden megvilágosodik. Különösen az, hogy Isten jóságos Atya, aki szeret bennünket minden hibánk ellenére, sőt vár ölelő karokkal és dúsan megrakott asztallal (Lk 15, 11-24). Ő nem utasít el, nem aláz meg, mert tiszteli személyiségünket. Életed legfontosabb döntése a Szentlélek befogadása.

Húsvéttól - Pünkösdig

A mai világ egyre személytelenebbé válik. Nemzetközileg ismert szakemberek – pszichiáterek, filozófusok, lelkivezetők – nyilatkoztak arról, hogy ennek beláthatatlan következményei lesznek. Mert ez olyan, mint a rákbetegség... ahogy terjed, úgy veszi el az embertől az igazi élet örömét. A személytelenség a szeretet halála... amikor az egyik ember a másikban csak saját hasznát, érdekét, elintézendő ügyet, „árut" lát, akkor ott nincs élet.

A közösségi együttlétek – családi, iskolai, munkahelyi, stb. – elviselhetetlenné válnak, mert az egyik elutasítja, megalázza, megveri, lábbal tapossa, tönkreteszi, megsebzi a másikat. Mindezek következményei lehetnek a szenvedő félnél az agresszív cselekedetek, esztelen rombolások, önpusztító szenvedélyek és a bűnözés. De létre jöhetnek különféle betegségek is, depresszió, stb. A pszicho-neuro-immunológia már régóta állítja, hogy mennyire lerombolja az immunrendszert az állandó stressz, ami a rossz kapcsolatokból fakad. Amikor az ember beleesik az állandó önmegvetés vermébe és elveszíti értéktudatát, erkölcsileg, fizikailag és szellemileg zuhan lefelé. Mi lehet a kiút? Van-e megoldás?

Igen, van! Van valaki, aki az egész világon minden embert képes meggyógyítani, felemelni, felszabadítani, boldoggá tenni. Ez a Valaki a Szentlélekisten!

A Szentlélek az Atya és a Fiú végtelen, örök, szerető kapcsolatának az állandó ihletője és létrehozója. A Fiú öröktől fogva a Szentlélekben szereti és adja magát az Atyának és az Atya is a Szentlélekben szereti a Fiút. A Szentlélek az Atya és a Fiú közötti kapcsolat Istene. Általa számodra is csodálatos lehetőség nyílik arra, hogy minden megváltozzon: elmúljon magányod, belső sérüléseid meggyógyuljanak, megszűnjön a benned rejlő harag és agresszió.

A Szentlélek létrehozza benned azt a „gyökér-kapcsolatot", amelyből kiindulva minden más kapcsolat megszépül. Pál apostol azt írja a Róm 5,5-ben: *„Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által"*; a Róm 8,16-ban: *„Maga a Lélek tesz tanúságot lelkünkben, hogy Isten fiai vagyunk"* és *„...a Lélekben kiáltjuk: »Abba! Atya!«"* (Róm 8,15).

A Szentlélek nélkül képesek vagyunk – a gonosz kísértésére – minden rosszat elképzelni Istenről és az emberekről; és ha már elképzeltük, akkor ennek szellemében cselekszünk. A Szentlélek nélkül ködben járunk... nem látjuk, hogy ki a mi Atyánk és ki a mi felebarátunk. De amikor a Szentlélek betölti a szívünket, minden megvilágosodik. Különösen az, hogy Isten jóságos Atya, aki szeret bennünket, minden hibánk ellenére, sőt vár ölelő karokkal és dúsan megrakott asztallal (Lk 15,11-24). Ő nem utasít el, nem aláz meg, mert tiszteli személyiségünket. **Életünk legfontosabb döntése a Szentlélek befogadása.**

A liturgiában – az egyházi év folyamán – többször is kéri az Egyház a Szentlelket, hogy áradjon ki szívünkbe és újítsa meg a földet. **Hozd meg te is ezt a döntést, és kérd újra és újra a Szentlelket, hogy töltse el a szívedet!** Érezd át ennek fontosságát, felismerve azt a tényt, hogy a Szentlélek nélkül minden kapcsolatod halott, és magában hordozza a sérülés veszélyét.

A Szentlélek által új módon viszonyulhatsz a másik emberhez, felismerve benne az istenképűséget, a belső szépséget és a szeretetre való állandó szomjúságot. A Szentlélek által új módon teremthetsz kapcsolatot Istennel, benne és általa részt veszel a Szentháromság örömteli életében, mindenben fölismered Isten jóságát, hatalmát és bölcsességét.

A világ önmagában üres. A tárgyak nem adnak feleletet életünk értelmének kérdésére. Mennél több dologgal vesszük körül magunkat, annál inkább növekszik bennünk a kiábrándultság. Mert a tárgyak (vagy az árucikkek) nem képesek a kapcsolatra. Ezért aki csak rájuk épít, az egyszer csak elkezd félni. Betölti szívét az ürességtől való félelem. Lehet, hogy ügyesen titkolja egy ideig, de a szemében ott látod az állandó szomorúságot, a félelem szomorúságát.

Csak a személy tud egy másik személlyel kapcsolatba kerülni. De csak akkor igazi ez a kapcsolat, ha áthatja a kölcsönös szeretet. Mivel a legnagyobb szeretet – végtelen szeretet – az Isten Szívében van, ezért Vele

kell a legszorosabb kapcsolatra lépned. Ebből fakad minden más kapcsolat tisztasága és szeretet-tartalma.

Mint minden kapcsolatot, az Istennel való kapcsolatot is fel kell építeni. A Szentlélek megláttatja veled Isten szépségét és elindítja benned a **vágyat**, hogy ezt a szépséget minél jobban megismerd. Amikor az Isten utáni vágy elég erős, akkor megszületik benned a **jelenlét** látása. Felismered, hogy az Úr milyen közel van hozzád és minden esemény vagy személy által téged akar elérni. Amikor már állandó az Ő jelenlétének az ismerete benned, akkor egyre nagyobb **egységre** akarsz lépni Vele. Semmit nem akarsz megtűrni, ami elválaszt Tőle. Egyre erősebben akarod, hogy már ne te élj, hanem Isten éljen benned. Tökéletes **önátadásra** vágyakozol. Az lesz a boldogságod, hogy mindenben Isten akarata teljesül.

Mindez természetesen nem megy egyik napról a másikra. Az önző „én" mindent megtesz, hogy elkerülje a tökéletes önátadás lépését – mert hiszen akkor neki meg kell halnia. De a Szentlélek segít és végigvezet a buktatókon, és létrehozza a tökéletes egységet Isten szíve és az ember szíve között.

Ebben van az igazi boldogság! Ezért kell húsvét után minden erővel törekedni, küzdeni, vágyakozni a Szentlélek után.

Nemcsak a mindennapi imában, hanem állandóan szíved legmélyéből kell hívnod Őt... **Jöjj Szentlélek... jöjj életem, jöjj boldogságom... jöjj gyógyító orvosom és töltsd be egészen a szívemet!**

Katona István
főszerkesztő

Jöjj Szentlélek, tölts be minket!

Ó Isten, Lelked tüzét
engedd leszállni a
földre,
hétszeresen izzítsa át
közösségedet
úgy, amint hétszere-
sen nyugodott
Lelked Jézus Krisztuson,
akit Te küldtél és felkentél.

A Te Lelked töltsön el minket:
lehelet az örökkévalóságból,
mely a világ kezdetén lebegett e vizek felett,
életre kelti a holt csontokat,
aki örömhírré vált a próféták szavában
és a kiválasztottak dicsőítő énekévé.

Bölcsesség Lelke, tölts be minket:
csendesen izzó láng,
aki szívünket melegíti,
hogy türelmet tanuljunk és okosságot,

Értelem Lelke, tölts be minket:
mélyreható sugár,
mely megtanít különbséget tenni nagy és kicsi közt,
hogy azt válasszuk, ami helyes.

Tanács Lelke, tölts be minket:
soha ki nem alvó fény,
mely képessé és készségessé tesz,
hogy barátságosan szóljunk másokhoz és segítsük őket.

Erősség Lelke, tölts be minket:
világosan fellobbanó tűz,
hogy erőbe öltöztessen a magasságból,
hogy szeretetet sugározzunk és legyőzzük a rosszat.

Tudás Lelke, tölts be minket:
tisztán világító sugár,
mely megnyit minket Isten titkainak,
hogy üdvösséget hirdessünk és Őt dicsérjük.

Istenfélelem Lelke, tölts be minket:
forgószél szívünkben,
mely csodálkozni tanít és imádni,
hogy alázatosakká legyünk és Isten gyermekei
maradjunk.

Heribert Mühlen

»BOLDOGOK A SZELÍDEK, MERT ÖVÉK LESZ A FÖLD«

II/2. rész

Ha nem látom meg Istent a hétköznapok valóságában, ha nem látom meg Őt itt, ezen a helyen, ha nem látom meg Őt a testvéremben, ha nem látom meg Istent az Ostyában, ahol szinte szemtől szembe találkozom Vele, akkor ez azt jelenti, hogy vak vagyok, hogy fátyol van a szemem előtt, mert Isten Országa már közöttünk van.

Azt mondják, hogy a mennyei Jeruzsálem a földi Jeruzsálem fölött van, de pont fölötte, annyira, hogy elég lenne egy kis apróság, ami a döntő pillanatban történne meg, hogy a kettő teljesen eggyé váljon. Hol van Isten? Isten nincs tőlünk végtelenül távol, még akkor sem, ha fénysebességgel közeledik. Isten nem a Holdban van, nem is a Marsban és nem is a naprendszeren kívül, nem egy fekete lyukban rejtőzik, hanem itt van jelen, ahogy a Midrás is mondja: a mennyei Jeruzsálem pontosan a földi Jeruzsálem fölött van és a kettő között nincs különbség. Nem azt mondják, hogy a földi Jeruzsálem borzalmas, bárcsak eljönne már a mennyei. Ez a keresztény hozzáállás egy rossz szokás, ettől válik a vallás – persze rossz értelemben véve – a nép ópiumává. „Mennyit kell szenvednünk ebben a világban, még szerencse, hogy jön majd egy másik világ." Szó sincs erről!

Nekünk siettetnünk kell a boldogságot, a mi feladatunk a boldogság, ha Istenhez, az Atyához és a Fiúhoz akarunk hasonlítani.

Mi is tehát a szelídség ellentéte? A szelídség ellentéte Ádám és Éva esetében a gőg. A gőg, vagyis az ördög bűne. Az ördög nem a falánkság bűnét követte el, persze tudta, hogy finom a gyümölcs, de az ő bűne mégis a gőg. Felsőbbrendűnek gondolta magát az embernél és megvetette Istent amiatt, hogy ennyire törékeny és esendő lényt teremtett, az embert. Még a tökéletes ember, még a tökéletes Ádám is sebezhető, törékeny és mindenekelőtt szabad maradt a szeretet miatt, mert Isten szerető bölcsessége alkotta meg őt. A gőg az, ami alapvetően megakadályoz bennünket abban, hogy szelídek legyünk.

A gőg az erőszak lelki formája. Létezik olyan erőszak is, amely nem feltétlenül romboló, például Jézus erőszakos viselkedése a templomban. Létezik olyan erőszak is, ami a szeretet kitörése, minden bizonnyal Isten is gyönyörködött abban az erőszakban, ami Mózest ragadta el, amikor lejött a hegyről, pedig *„ő volt a legszelídebb ember, aki a földön valaha is lakott"* (Szám 12,3). Amikor meglátta a népet, amint épp az aranyborjúnak hódolt, amíg ő Istennel találkozott. Persze csak a fényen keresztül látta Őt, és csak hátulról (Kiv 33,20), de amikor lejött a hegyről, összetörte a Törvényt, amely Isten és az emberek szövetségéről szólt. Azt mondta, lehetetlen, hogy Isten és az ember valaha is szövetségre lépjen, és mindez az emberek miatt van.

Mindez azt mutatja meg, hogy ha szövetkezni akarunk Istennel, ha Őrá akarunk hasonlítani, akkor meg kell változnunk. Nekünk keresztényeknek pedig hatalmas támadást, könyörtelen háborút kell folytatnunk a gőggel szemben.

Láthatjuk, hogy a gőg életünk minden területét és minden pillanatát megfertőzi. Mindenre reagálni akarunk, mert fenyegetettnek érezzük magunkat és ez azért van így, mert van valamink, illetve sok mindenünk van, amit kívülről akarunk megvédeni. Ezenkívül a magunkról alkotott képünket és egész valónkat akarjuk védelmezni. És ha esetleg bénák vagy sánták vagyunk – gyakran láthatjuk ezt azoknál az embereknél, akik nagyon sebzettek, akiknek sebzettsége már határos az elmebetegséggel –, hatalmas teret hódít ben-

nük az én. Ez a hatás már szinte kóros, és iszonyatos gőgöt szül bennük. Azok az emberek, akik teljesen lesüllyedtek, akik a kutyák között élnek, hatalmas gyűlölettel és iszonyatos gőggel néznek ránk, ha elmegyünk mellettük. Ezt a fajta gőgöt, vagyis az önmagunk miatt kialakult gőgöt Szent Pál az élet gőgjének nevezi.

Hogyan gyógyulhatunk ki ebből a gőgből? Azt mondtam az előbb, hogy harcolni kell. De hogyan harcoljunk, miféle fegyverekkel? Arra kell hasonlítani, aki a gonosz ellentéte, aki alázatos. Istenről tudjuk, hogy Ő alázatos. Ez azt jelenti, hogy aki mindent megalkotott, a mennyet és a földet, vagyis a mindenség Teremtője, Ő végtelenül alázatos. Ő a mi alázatos szolgánk, sőt még a rabszolgánk is, amikor például megmossa Péter apostol lábát. Olyat tesz, ami a rabszolgák dolga, pedig Ő Isten. Itt látjuk, hogy a lelki szegénység, vagyis az igazi szegénység útja azonos a szelídség útjával. *„Ő az Úr, aki Isten volt, Istennel való egyenlőségét nem tartotta meg magának, hanem kiüresítette magát"* (Fil 2,6-7). Nagyon szép ez, hogy „kiüresítette magát", és ezt a kifejezést ma már egyáltalán nem használjuk, mert hogyan is beszélhetnénk az embereknek kiüresedésről, amikor mindannyian fel akarják építeni önmagukat? Mindannyian meg akarják találni a saját személyiségüket, mindannyian ki akarnak teljesedni.

De vajon mit akarunk magunkban kiteljesíteni? *„Kiüresítette önmagát és emberi alakot öltött"* (Fil 2,7). De még az emberi természetnél is jobban lealacsonyította önmagát, leszállt a poklokba. *„Isten megalázta magát"* (Fil 2,8), sőt még ennél is sokkal mélyebbre ment, mert a „megalázkodás" szó latin gyökere a „humusz", azaz a „föld". Megalázkodni tehát annyit jelent, mint a földbe süllyedni, arcunkat a földbe, a porba vetni. A megalázkodás pontosan ezt jelenti.

Jézus viszont többet tett ennél, mivel a föld alá, vagyis a poklokra szállt le, hogy ott megkeresse emberi természetünket, hogy megkeresse Ádámot. Ha szelídek akarunk lenni, Őt kell követni, és engednünk kell, hogy a Szentlélek működjön bennünk. Láthatjuk, most újra az első boldogság kerül elő, amelyről már mondtam, hogy csak egyetlen boldogság van, amely úgy, mint a fehér fény, hétfelé, hét másik színre bomlik, illetve ennek a hét különböző színnek a szintéziséből alakul ki a fehér fény. Ugyanígy szinte azt is mondhatjuk, hogy a harmadik boldogság csak az első másolata, a szelídség és a szegénység ugyanazt jelenti, hogy a föld ugyanaz, mint a mennyek országa és természetesen mind a kettő az egyetlen és igazi boldogság végső állomása. Ez a szegénység tehát csakis elszegényedés lehet, ami akkor történik meg, amikor kisgyermekként tudjuk azt mondani a Léleknek, hogy: „Rendelkezz velem tetszésed szerint!"

Amikor már elmondtuk Szent Ferenc imáját, amikor már elmondtuk Charles de Foucauld atya imáját, amikor már elmondtuk Kis Szent Teréz imáját, és amikor Isten a szavunkon is fogott minket, akkor válunk majd szentekké. Azt is látjuk, hogy Jézus a kínszenvedése alatt kiállta a szelídség próbáját. Egyébként pedig megpróbálta felébreszteni annak az embernek az érzelmeit, aki Őt verte. Ránézett és megkérdezte tőle: *Miért ütsz?"* (Jn 18,23) Jézus, kínszenvedése közben szerette volna feltámasztani ennek a különös embernek a szívében az eredendő szelídséget és alázatot Teremtőjével szemben.

Ez a szelídség kérdések elé állítja a környezetét. Jézusnak a kereszten kimondott szavai a szelídség szavai. Nem kérkedik azzal, hogy kicsoda is Ő. Annyit mond, hogy angyalok hatalmas serege szállhatna le, hogy kiszabadítsa, de Ő szeretetből kiszolgáltatja magát (vö. Mt 26,53-54).

Most már látjuk, hogy a szelídség azt is jelenti, hogy védekezés nélkül kiszolgáltatjuk magunkat másoknak. *„Úgy küldelek benneteket, mint bárányokat a farkasok közé"* (Mt 10,16). Hinnünk kell, hogy ha nem védekezünk, akkor mi fogunk győzni, és ha nem védekezünk, akkor megjelenik, eljön közénk a mennyek országa. Jézus sem tett semmi mást a kínszenvedése alatt – megütik, leköpdösik, átszögezik, ecetet itatnak vele, gonoszabbul bánnak el Istennel, mint egy banditával –, és azt mondta: *„Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek"* (Lk 23,34).

A szelídségnek hihetetlen ereje van. Krisztus szelídségétől a pogány világ egyik képviselője felkiált és azt mondja: *„Ez valóban Isten Fia volt!"* (Mt 27,54) Nem egy apostol mondta ezt, hanem egy katona, akinek az a dolga, hogy erőszakos legyen. Krisztus szelídsége miatt mondja azt, hogy ez valóban Isten Fia volt. Isten Fia azt jelenti, hogy Istennel egyenlő. Valóban Isten Fia volt – és itt értjük meg, hogy egyedül Isten szelíd, csakúgy, mint ahogy egyedül Isten szegény. Egyedül Isten szelíd és a szelídség, amelyet mi keresünk, részvétel Isten életében, Isten szelídségében.

A legszelídebb szentek, a szent szelídek pont azok az emberek, akiknek korábban a lehető legnagyobb indulataik voltak. Példa erre Szalézi Szent Ferenc. Róla azt a képet őriztük meg, amit Szent Bernátról, az édesajkú tudós szent képét, akinek ajkai szelídséget árasztanak. Szalézi Szent Ferenc írásai néha túlságosan is cukrozottak, a hasonlat kedvéért gyakran beszél mézről, lekvárról, méhecskékről vagy cukorkáról. Mindenkivel nagyon szelíd, ez leveleiből is kitűnik. Krisztus szelídsége van benne és ezért senki sem érzi magát megbántottnak mellette.

Ez persze mind nagyon szép, de Szalézi Szent Ferenc nagyon is lobbanékony és haragos természetű volt. Megértette viszont, hogy nem lehet Isten embere, nem lehet pap, nem lehet püspök, ha haragos természetű, ha magával ragadja az indulat, ha megsértődik.

Tudjuk, hogy a sértődékeny emberek mindig azt mondják, hogy én erről nem tehetek, nekem ilyen a természetem, könnyen megsértődöm, de attól még jó vagyok. Amikor pedig egyetlen szavunkkal, egyetlen megjegyzésünkkel botránkoztatunk meg valakit a kicsinyek közül, akkor – az Evangélium szerint – jobb lenne nekünk, ha malomkövet kötnének a lábunkra és a folyóba dobnának minket. Jobb ez, mintha megbotránkoztatnánk valakit azzal, hogy nem törődünk vele, hogy nem vagyunk vele kedvesek és szelídek (vö. Mt 18,6). Tehát Szalézi Szent Ferencnek, aki pedig egy erőszakos ember volt, ebből kellett megtérnie, és megtérítenie magában az összes benne rejlő erőt, és minden erejét a szelídségre fordítani. Azt gondolom, a keresztények nagyon szeretik a szép beszédeket, nagyon szeretik a szép és finom dolgokat, akár a lelki életről, akár a politikáról van szó, de egy kicsit később már nem találok senkit, aki el is kötelezné magát ezek mellett a dolgok mellett.

Én viszont azt szeretném, hogy miután most meghallgattatok, határozzátok el magatokat a megtérésre! Fogadjátok be Krisztus szelídségét, először is úgy, hogy értsétek meg, mennyire szelíd veletek Jézus, de úgyis, hogy adjátok Neki a szíveteket és harcoljatok a szenvedélyetek ellen, azok ellen a szenvedélyek ellen, amelyek sok bűn hordozói: a türelmetlenségé, a haragé, a keserűségé is. Vajon mi a szelídség ellentéte? A keserűség. Az édes, a szelíd ellentéte a keserű. Az az ember keserű, aki miután pofonokat kapott, magába roskad. Egyszer azt a képet kaptam, hogy ha valaki pofonokat kap, de teljesen szegény marad, azt mondja: „végül is nem engem ütnek." Ő is azt akarja érezni, amit Assisi Szent Ferenc, aki érezte, amint Krisztus szenved benne és azokkal a könnyekkel sírt a megkínzott Krisztus fölött, amelyek nemcsak a fájdalom, hanem mindig az öröm könnyei is.

Emlékezzünk csak arra, hogy amikor Szent Ferenc kevéssel a halála előtt rettenetesen szenvedett, ezt mondta: „Valaki szenved, íme Assisi szegénye!" Hát nem is ő az, aki szenved. Már nem birtokolja saját testét, ami pedig hozzá tartozik. „Valaki szenved" – azt hiszem, hogy ezt a magatartást valójában mindennap teljesen gyakorlati módon kell megvalósítani. Erőt kell vennünk magunkon, hogy megszerezzük ezt a szelídséget. Akkor majd örvendezni fogunk, valahányszor csak bántalmaznak minket.

Ha például engem valaki megelőz autóval és bevágódik elém, akkor nagyon jól tudom, hogyan fogok reagálni. Meg van írva, ha valaki megharagszik testvérére, már meg is ölte őt (vö. Mt 5,21-22; 1Jn 3,15). Pontosan így van, ha valaki bevágódik elém, akkor olyan erőszakosan reagálok, hogy azon magam is meg szoktam lepődni. Ilyenkor érzem, hogy magamra mérek ütéseket, és ilyen módon akár meg is ölhetjük magunkat. Egy ilyen nevetségesen kicsi autós hiba miatt. Csak azért, mert valaki versenyezni akar velünk. Aztán hirtelen bevágódott elénk, vagyis olyasmit tett, ami nem szabályos. Ahányszor csak valaki mond nekünk valamit (és ez a szerzetes közösségekben is elég világosan látszik, például, ha az elöljáró azt mondja): „Figyelj csak! Ezt nem jól csináltad!" – akkor gyakran úgy válaszolunk: „Mi az, hogy nem jól csináltam, én tudom, hogy úgy csináltam, ahogy kell!" Így szivárog be szívünkbe a keserűség. A keserűség lassanként megmérgezi az életünket.

Viszont, ha szelíden reagálunk, az egészen más! Tudnunk kell, hogy amikor megütnek bennünket, olyanok vagyunk, mint egy harang. Akkor halljuk meg, hogy milyen hangot ad egy harang, ha megütjük. Akkor tudjuk csak meg, hogy milyen hangja van, milyen zengése van. Nekünk Krisztus hangját kell adnunk. Csak akkor tudjuk igazán visszaadni Krisztus hangját, ha megütnek bennünket. Ez természetesen maga a vértanúság. Nagyon jól megmutatják ezt azok, akik testi vértanúságot szenvedtek. Ők is Krisztusok és ugyanazt a szelídséget mutatják meg, mint ami Őbenne van. Meg kell értenünk, nálunk, keresztényeknél, a szelídségnek mindennap ki kell fejeződnie! Ahányszor lemondunk a védekezésről, ahányszor lemondunk a bosszúállásról, ahányszor szelíden cselekszünk, akkor mindannyiszor az Ígéret Földjének egy darabkáját élvezzük.

Efraim testvér

(Részlet a Nyolc Boldogság Közösség Mária tanítókazetta sorozatában megjelent Nyolc Boldogság Sorozat II. kazettájából. A kazetta megrendelhető a következő címen: Nyolc Boldogság Katolikus Közösség, 8900 Zalaegerszeg-Botfa, Várberki u. 13.)

Isten elvezetett a férjemhez...

TANÚSÁGTÉTEL

(A Szentlélek különleges vezetése mutatkozik meg a következő tanúságtételben, amely a párválasztás nehéz küzdelmét tárja elénk. Hiszem, hogy a Szentlélek mindenkit vezet, akinek van bátorsága teljesen rábízniа magát, de nem mindenkinél ilyen meglepő módon teszi azt... – Szerk. megj.)

Nem keresztény családban nőttem fel. Szüleim rossz házasságban éltek, nem voltam boldog a családomban. Már ekkor eldöntöttem, hogy másként szeretnék élni.

16 éves koromban elkezdtem olvasni a Szentírást és nem sokkal később megtértem. Akkor egy katolikus karizmatikus közösségbe kerültem. A közösségvezetőnk azt mondta, mindig imádkozzunk a jövendőbeli párunkért. Én így is tettem. Kértem Istent, hogy Ő mutassa meg, ki lesz a párom, ha lesz és áldja meg őt. Azután teltek az évek... Már három éve minden vasárnap a Budai Ferencesekhez (Margit körút) jártam az esti fél nyolcas misére. Három év után egyszer csak megláttam egy fiút és megszólalt bennem egy hang: „ő lesz a férjed." Nagyon megdöbbentem. De ez a dolog ott volt bennem és egyre erősebb bizonyossággá lett. Kiderült, hogy ő akkor jött először a Margit körútra.

A mise végén a templom előtt néhányan mindig beszélgetni szoktunk, így őt is bevontuk a beszélgetésbe. Kiderült, hogy nagyon érdekli a karizmatikus megújulás, és valaki elhívta a Hit gyülekezetébe. A barátnőm azt mondta neki, minek megy oda, hiszen a katolikus egyházban is van megújulás és mi éppen egy ilyen közösségbe járunk, ha érdekli, jöjjön el és nézze meg a mi közösségünket. A közösség tetszett neki, úgyhogy nálunk maradt.

Azután megint eltelt egy év és nem történt semmi. Mi nagyon jóban voltunk Zsoltival, jó barátok voltunk, de semmi több. Közben én megismerkedtem egy másik fiúval, akit Ernőnek hívtak. Már jó pár hónapja együtt jártunk, amikor azt mondta, feleségül szeretne venni.

Én nem tudtam mitévő legyek, mert ott volt bennem a bizonyosság, hogy nekem Zsolti lesz a férjem. Iszonyatos vívódás kezdődött bennem, hogy mit csináljak. Pont ekkor volt a lelkigyakorlat Ménfőcsanakon. Megkértem egy karizmákkal bőven megáldott, mély hitű testvért, hogy imádkozzon velem, mert nem tudom, mit csináljak. Annyit mondtam csak neki, hogy van egy fiú (én Ernőre gondoltam), akivel járok és nem tudom, hogy vele maradjak-e vagy sem. A vívódásaimról és Zsoltiról egy szót sem szóltam.

Emlékszem, a plébániakert végében volt egy nagy fa, az alá ültünk le és imádkoztunk. Ez a testvér hosszan és sokat imádkozott a jövendőbelimért, és azért, hogy tisztán lássak. A végén megkérdezte, hogy hívják a fiút. Én mondtam, hogy Ernőnek. Nem – azt mondta – nem, akiért ő imádkozott, azt Zsoltnak hívják, úgy érzi a jövendőbeli férjemet Zsoltnak fogják hívni. A megdöbbenésem leírhatatlan volt.

Ezután hazajöttem a lelkigyakorlatról és azonnal szakítottam Ernővel. Azt mondtam, jól van Uram, itt vagyok, a többi a Te dolgod, mégsem mehetek oda Zsoltihoz és mondhatom neki, hogy itt vagyok és én leszek a feleséged. Úgyhogy vártam. Aztán a nyár végén odajött hozzám, hogy járni szeretne velem. Teltek a hónapok, nagyon jól megvoltunk együtt, nagyon jó barátok voltunk, nagyon jól megértettük egymást, de én iszonyatosan szenvedtem attól, hogy nem vagyok bele szerelmes, és nem érzek iránta többet, mint barátságot. Nem bírtam tovább és ezt elmondtam neki.

Ő azt mondta, hogy ugyanígy érez (vagyis nem szerelmes belém) és hogy ennek így semmi értelme. Aztán megbeszéltük, hogy odaállunk az Úr elé, elmondjuk neki a problémánkat. A Bírák könyvében található Gedeon története (6,36-39). Elhatároztuk, hogy mi is odateszünk egy „gyapjút" Isten elé, ami a következő volt: „Uram, ha ez a kapcsolat tényleg Tőled van, és nem emberi erőlködés, adj nekünk jelet azzal, hogy mind a ketten beleszeretünk a másikba." Még azt is kikötöttük, hogy három hónapon belül.

Elkezdtünk nagyon komolyan imádkozni és böjtölni, hogy legyen meg Isten akarata az életünkben.

Eltelt egy hónap. A folytatást gondolom mindenki kitalálta!?

Olyan mély, perzselő szerelmet kaptunk egymás iránt ezalatt a hónap alatt, hogy azt el sem tudom mondani, amit előtte soha nem éreztünk egymás iránt. Ezután nagyon hamar összeházasodtunk.

Azóta nyolc év telt el, és ez a mély érzés, amit akkor kaptunk, még most is ugyanolyan. Semmit nem változott, nem olyan, mint a földi értelemben vett szerelem, nem tudok rá mást mondani, olyan isteni szerelem: mély és teljes.

Szeretném meg elmondani, hogy Jézus nagyon szeret és sokkal jobban tudja, mire van szükségünk, mint mi. Ezalatt a nyolc év alatt világosabb lett számomra, hogy Zsolti nekem tökéletes társam az élet minden területén.

Jézus azt akarja, hogy mi boldogok legyünk, Ő tudja, mi válik leginkább hasznunkra. El kell tudni engedni a saját elképzeléseinket arról, hogy hogyan lehetünk boldogok. Jézus jobban tudja azt. Ámen.

M. Anikó

Ima a jövendőbeliért...

Urunk, Jézusunk, Te megszentelted a házasság intézményét. Tudod, hogy Mennyei Atyánknak mind tetszőbb házasságban szeretnénk élni, hogy ezzel is hirdessük az Ő végtelen szeretetét. Ezért kérünk Téged, áldd meg a jövendőbelinkkel való kapcsolatunkat, a házasságunkat, de ehhez először is add, hogy rátaláljunk arra a valakire, akivel együtt boldog házasságban élhetünk Téged és embertársainkat mind jobban szeretve!

Jöjj, Szentlélek Úristen, kérünk Téged, vezess minket úgy, hogy rátaláljunk párunkra, s addig is mindjobban felkészüljünk a családi életre! Szentlélek Úristen, Te, aki embertársainkkal való kapcsolatainkat is meg tudod áldani és szentelni, kérünk Téged, mély vágyainkat töltsd be reménnyel, hittel, hogy türelmesen és élő hittel tudjuk kivárni azt az időt, amikor végre megismerhetjük leendő házastársunkat. Drága jó Atyánk, a Te gondviselésedben bízva ajánljuk fel Neked imáinkat. Kérünk Téged, fogadd el és add meg nekünk azt, amire szükségünk van, s add kegyelmedet, hogy mi is megtegyük mindazt, amit nekünk kell megtennünk annak érdekében, hogy egykor majd boldog házasságban élhessünk. Atyánk, kérünk Téged, áldd meg leendő családunkat gyermekeinkkel együtt! Köszönjük Neked, hogy meghallgatsz minket, s a kellő időben megadod nekünk azt, hogy egymásra találjunk leendő párunkkal, a Te akaratodnak tetszően. Mária, égi Édesanyánk, könyörögj érettünk, hogy Atyánknak tetsző családanyák lehessünk! Ámen.

B. Gréta

Vágy a szabadság után...

TANÚSÁGTÉTEL

Szeretnék írni életem legnagyobb vágyáról és arról, hogyan kaptam azt meg. Ez a vágy az volt, hogy szabad legyek.

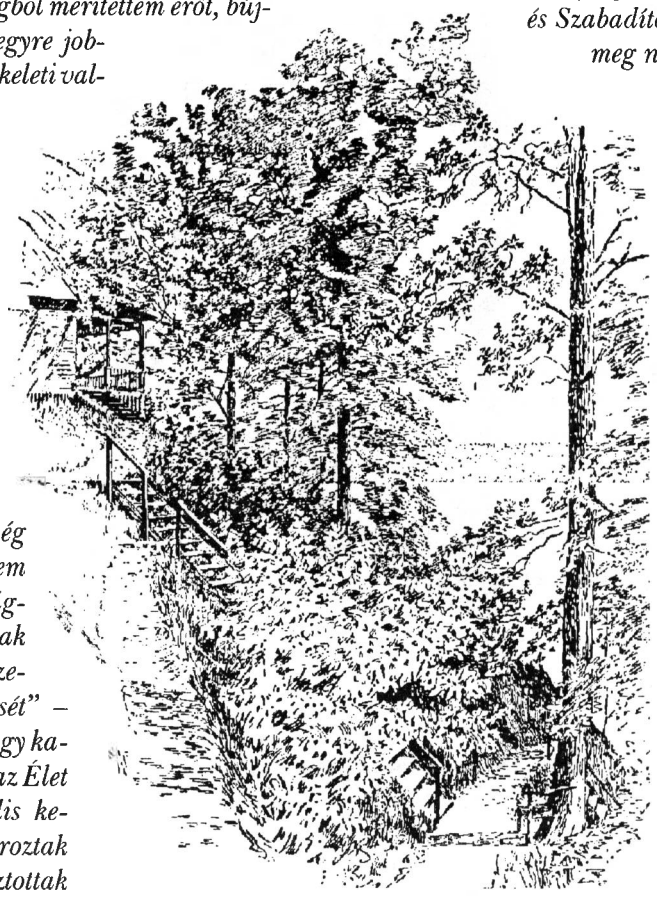
Nagyon szerető családban nőttem fel. Gyermekkoromban sokat voltam beteg, sok időt töltöttem kórházban és közben nagyon érzékennyé váltam. Sok szomorúságot tapasztaltam mindenfelé. Kerestem, hogy szeressenek engem, kerestem minden erőmmel, nem érdekelt, hogy miért vagy hogyan. Közben rengeteget hazudtam, hogy ha nem szeretnek magamért, szeressenek azért, amit hazudok, amit mutatok magamból. Az volt a fontos, hogy mellettem legyenek és erősítsenek, ha bajban vagyok. Rengeteg mindenkiben csalódtam, saját magamban is, miközben a szabadságot kerestem.

Belekóstoltam az életbe, a kecsegtető nagybetűsbe, ahol teheted, amit akarsz és senki nem szól bele. Kipróbáltam, mit kínál a világ. Közben azt hittem, hogy szeretnek, de az egész életem egy nagy maszk volt, és belül

szenvedtem az ürességtől. Nem bírtam feldolgozni kamaszkorom problémáit, kapcsolataim csődjét és édesapám halálos betegségét.

Pszichológushoz mentem. Ő megtanított engem autogén tréningezni, egy meditációs gyakorlatra, ami hasonló az agykontrollhoz. Megtanultam azt, hogy mindennap abból merítsek erőt, hogy lefekszem egy bizonyos pózba és bemagyarázom magamnak, hogy bízom magamban és az emberek bíznak bennem. A pozitív gondolkodáson keresztül próbáltam megtalálni a boldogságot, a szeretetet és a szabadságot. De nem találtam meg. Valahol legbelül sírtam, de ezt még magamnak sem vallottam be.

Édesapám hívő katolikus ember volt, akit nagyon szerettem. Tizenhét éves voltam, amikor megszűntek a szenvedései és véget ért földi élete. Akkor teljesen elvesztettem a kapcsolatot Istennel, már templomba sem jártam ezután. Az autogén tréningből merítettem erőt, bújtam az ezoterikus könyveket, egyre jobban érdekelt a buddhizmus és a keleti vallások. A kereszténység Istene előtt szépen becsuktam a kaput.

Azután történt valami, ami miatt változtattam ezen. Tizennyolc éves voltam, amikor unokatestvéremék elhívtak Párizsba, a katolikus világtalálkozóra, és előtte egy zarándokútra az Élet Kenyere Katolikus Közösséggel. Sokat morfondíroztam, hogy elmenjek-e vagy se. Sosem voltam még zarándoklaton, fogalmam sem volt, milyen egy katolikus világtalálkozó, de a társaság jónak ígérkezett és utazni is nagyon szeretek. „Párizs megér egy misét" – gondoltam, és belevágtam a nagy kalandba. Három hetet töltöttem az Élet Kenyere Közösséggel, radikális keresztény emberekkel, akik sugároztak belülről, szeretetet és békét árasztottak magukból. Szabadok az anyagi javaktól, mindenüket megosztják a szegényekkel. Az Oltáriszentség elé viszik az embereket, hogy megmutassák nekik az ott jelenlévő Jézust. A sommervilno-i templomukban a mennyei Atya megszólított, megnyitotta a szívemet és mint tékozló fiát, visszafogadott magához. Én is felfedeztem Őt az Eucharisztiában, a csendben és az imádságban.

Kicsit más emberként jöttem vissza a zarándokútról, mert találkoztam Vele, és Ő lassan és türelmesen kezdte átformálni a szívemet és az életemet. Közösséget kaptam Tőle, az esztergomi Jó Pásztor Közösséget, és sok-sok testvért, akik Istenhez vezettek.

Az Új Jeruzsálem Közösség egyik Tűz-evangelizációján az Úr Szentlelke újra megérintett, átadtam az életemet Jézusnak. Megtapasztaltam az Ő szeretetét és megbocsátását, amely felszabadít. Segítségével sok dolgot megbocsátottam másoknak és magamnak, amit Nélküle sosem tudtam volna megtenni.

Így, hogy már ismerem Őt, Neki is meg tudtam bocsátani. Autogén tréningezni többet eszembe sem jutott, megszabadultam az ezoterikus könyveimtől. Helyette a Bibliát kezdtem olvasni, Jézussal személyes kapcsolatom alakult ki, és ahogyan a Zsoltáros írja a 62. zsoltár 6-7. versében:

„Csak Istenben nyugszik meg a lelkem, mert Tőle jön reménységem. Mert Ő az én Istenem és Szabadítóm, oltalmazóm, hogy meg ne tántorodjam."

Azóta ezen a kősziklán állok. Úgy érzem, sok mocsoktól megszabadultam. Átalakultak a kapcsolataim, abbahagytam a fogamzásgátló tabletta szedését, és ma egészen más elképzeléseim vannak arról, hogyan fogok társat találni, mint korábban. Megszabadultam a hazugságoktól, a félelmektől, Jézus meggyógyította a sebeimet és célt adott az életemnek.

Megtapasztaltam azt, hogy Jézus él és ma is cselekszik. Azt is megtapasztaltam, hogy gonosz erők is működnek az életben, amelyek el akarnak szakítani Jézustól. Isten azonban sokkal hatalmasabb és erősebb! Megszabadított a gonosz zaklatásától is, hihetetlen szabadságot ajándékozott nekem. Ez a szabadság más, mint amilyet vártam, de sokkal tisztább és teljesebb. Egyszerűen tökéletes. Mint Jézus maga.

Nem győzök hálát adni Neki az életemért! Ámen.

Bárány Katalin

ANNAK ELLENÉRE...

Én, annak ellenére, hogy teljesen ateista környezetben nőttem fel, már hosszú évek óta kerestem az utat Istenhez, meg akartam Őt ismerni, mert tudtam, éreztem, hogy Ő létező személy, annak ellenére, hogy gyermekkoromban senki sem beszélt nekem Róla. Hozzánk karácsonykor a „Télapó" érkezett, és nem értettem, de nem is kérdeztem, hogy másokhoz miért a Jézuska viszi az ajándékokat. Nos, ilyen előzmények és neveltetés ellenére is én folyamatosan kerestem, kutattam az utat Őhozzá, és lám tavaly (Valentin-napi) ajándékként kaptam egy nagyszerű és csodálatos könyvet a feleségemtől (M. Carothers: „A dicsőítésben rejlő erő"), de tudom, hogy ezt a könyvet a mennyei Atya adta a kezembe, mert ennek olvasása után végképp „lehullott a hályog a szememről".

Megértettem belőle, hogy nem elég elmenni a templomba és meghallgatni az igehirdetést, hanem a hitről úgy kell tanúbizonyságot tenni, hogy be kell hívni a Megváltó Jézus Krisztust a szívünkbe, az életünkbe, hogy ott éljen velünk, és mindenkor meg kell tartani az Ő parancsait, még ha ez oly sokszor nehéznek tűnik is.

Nos, én ezt megtettem, megkértem Jézust, hogy költözzön be a szívembe, legyen az én személyes Megváltóm is, és éljen velem és bennem, és hiszem és tudom, hogy mindez megtörtént. Én bátran elmondhatom, hogy ez az olvasmány engem teljesen új útra terelt, Jézus Krisztus által az Atya engem teljesen újjászült, kicserélt, egy másik ember lettem. Már nem az vagyok, aki voltam. Ma már A HIT EMBERE VAGYOK.

Hála ezért a mindenható mennyei Atyának, Jézus Krisztusnak, továbbá a szerzőnek, Merlin Carothersnek, és a kedves kiadónak (Marana Tha), hogy ez a könyv megjelenhetett magyarul és természetesen a feleségemnek, aki által ez a könyv eljutott hozzám.

Kívánom tiszta szívemből, hogy ez az olvasmány minél több embertársamhoz eljusson, legyen bár hívő vagy hitetlen, és remélhetőleg sok ember élete fog teljesen kicserélődni az olvasmányból nyert megújult hit által.

Mann Richard

Te vagy az új Jeruzsálem!

Jézus nevében sok szeretettel üdvözöllek benneteket. Arról szeretnék beszélni, hogy nagyon fontos az Istennel való bensőséges kapcsolat. Mert ez az a kulcs, amivel megismerhetjük Isten mélységét.

Meglátogattak papok és szerzetesek is, akik bevallották, hogy még nem találkoztak Jézussal. Azt kérdezték, hogyan találkozhatnának Vele, hogyan érezhetnék mélyen a szívükben az Ő jelenlétét? Nagyon fontos tudnunk, hogyan közelítsük meg Őt.

Isten arra kér minket, hogy szóljunk Hozzá, szólítsuk meg Őt. Látjátok, hogy a családokban a gyerekek hogyan beszélnek a szüleikkel. Emlékezünk, hogy mi magunk hogyan beszéltünk az édesanyánkkal vagy az édesapánkkal. Nem úgy közelítettünk hozzájuk, mint valamiféle nagy kiválóságokhoz, nem protokolláris módon. Sokan úgy közelítenek a mennyei Atyához, mint valamilyen fontos protokoll személyiséghez. Sokan tudják, hogy Isten létezik, de intellektualizálják Őt, egyfajta absztrakt istenként képzelik el. Ez a legnagyobb akadály, ami mennyei Atyánk és közöttünk fennállhat. Az ilyen kapcsolat nagyon formális, nagyon szabályszerű lesz. Melyik gyermek az, aki ilyen formális módon beszél az édesapjához?

Jézus sokszor beszél az apáról az Újszövetségben, hogy az emberek megtudják: Isten apa. Ő apa, apuka. Számoljátok csak meg, a Szentírásban hányszor emlékezik meg Jézus az Istenről, mint Atyáról. Abban az időben a farizeusok – úgy, ahogy ma is sokan az emberek közül – a törvény betűjét követték, nem pedig a törvény szívét. Abban a pillanatban, amikor a törvény betűjét kezdjük el követni, elveszítjük a törvény szívét.

Az emberek gyakran megszólítanak, és azt mondják nekem: „Hallom, hogy szól hozzád Jézus, de én nem hiszem el." Miért? Mert Jézus meghalt? Talán nem tud

beszélni? Ezeknek az embereknek a számára Jézus még mindig a sírban van eltemetve, 2000 éve ott porosodik. Abban a pillanatban, amikor Jézus ki akarja nyilatkoztatni magát és beszélni akar, az ikon hirtelen kilép a keretéből és elkezd beszélni. Akkor pedig megijednek és azt mondják: „Jobb, ha ott van az az ikon és nem mozog." **Krisztus azonban föltámadt és életünk minden napján bebizonyítja ezt!** Neked így miért nem kell? Be kell fogadnunk ezt a feltámadt Krisztust, de nemcsak gondolatban, hanem a valóságban is!

Amikor Jézusról beszéltek, a szívetekből beszéljetek, úgy, ahogy a gyermekek szólítják meg apukájukat. Soha ne felejtsétek el azonban, hogy **Ő szent**. Ez azt jelenti, tisztelnünk, dicsőítenünk, imádnunk kell Őt, mert Ő Isten és Szent, és mi annyira tökéletlenek vagyunk, annyira nem vagyunk szentek az Ő jelenlétében. Ő azonban meg tud szentelni minket.

Akkor tud megszentelni bennünket, ha **elhagyjuk önmagunkat**, ha **átadjuk önmagunkat Neki** és ha **meghalunk önmagunknak**, az akaratunknak. Ha kiengesztelődünk Istennel, akkor tetszést nyerünk Nála, és így elmondhatjuk, hogy békét kötöttünk Istennel.

Amikor utam kezdetén az őrzőangyalom beszélni kezdett hozzám, azt mondta nekem: „Engesztelődj ki Istennel!" Én ezt nem értettem. Azt mondtam magamnak, soha nem emeltem fel semmiféle kardot Isten ellen, soha nem mondtam semmi rosszat Istennek, miért mondja ez az angyal, hogy engesztelődjek ki? Azt mondtam tehát az angyalnak: „Én nem háborúzom Istennel!" Akkor újra azt mondta nekem: „Engesztelődj ki Istennel" ...és akkor megértettem. Valójában az Isten elleni lázadás azt jelenti, hogy Isten törvényei ellen lázadunk. Amikor nem követjük Isten törvényeit, akkor valójában háborút üzenünk Istennek. Istennel kiengesztelődni tehát annyit jelent, hogy kiengesztelődünk Isten törvényeivel, amelyek arra tanítanak bennünket, hogy szeressük Istent és szeressük felebarátainkat. Egy olyan életszakasz után, amikor nem éltünk Isten törvényei szerint, vissza kell térnünk Istenhez. Mindig háborúban állunk Istennel, amikor nem engedelmeskedünk parancsainak. Mondhatja-e valaki, hogy a szeretet főparancsát a maga tökéletességében képes teljesíteni? Mondhatja-e valaki, hogy teljes szívéből, teljes elméjével szereti Istent? Mondhatjuk-e, hogy úgy szeretjük felebarátunkat, mint önmagunkat?

Nem. De ha ezt még nem értük el, kérhetjük Istent, hogy legyen a segítségünkre. Mit is jelent az, hogy elhagyjuk önmagunkat? Ha elhagyjuk önmagunkat, a Szentlélek csodát tud bennünk tenni. Megtalálja lelkünkben azt a teret, amire szüksége van. Új életet adó lelket, a feltámadás lelkületét leheli bele és életre kelt bennünket.

Sokan vannak, akik szellemileg halottak. Még ha azt hiszik is, hogy élnek, valójában halottak, ha a Szentlélek meg nem eleveníti őket a feltámadás lelkületével és föl nem emeli, be nem tölti őket egy olyan tüzes szeretettel Isten iránt, amely csak Istenre vágyakozik, amelynek célja csak Isten lehet és amely tanújává lesz Isten szeretetének. Ha mi nem vagyunk még ilyenek, akkor a lelki halál állapotában vagyunk. Kiáltsunk föl Jézushoz és kérjük Őt, küldje el a Szentlelket, hogy életre keltsen bennünket!

Hogy hogyan éljük meg a föltámadt Krisztust? Jézus nagyon egyszerű szavakkal beszél erről. Jézus mindig egyszerű szavakkal beszél. Így beszélt hozzám: *„Használd ezeket a szavakat: mi ketten, mert soha nem vagy egyedül, Én mindig veled vagyok!"* Mit jelent ez? Ez azt jelenti, hogy amikor majd elmész ebből a teremből, akkor azt mondhatod Jézusnak: „Gyere Jézus, menjünk!" Mondhatjuk azt is: „Jézus, fel kell szállnunk a buszra... Jézus, el kell mennünk az étterembe, hogy együnk valamit... Jézus beszélnünk kell ezzel vagy azzal az emberrel..." Mindig ketten, te és Jézus!

Ez tulajdonképpen nagyon egyszerű formája a meditációnak. Ez a meditáció arra késztet, hogy folyamatosan Jézushoz beszélj, így ez egy szünet nélküli imádsággá válhat. Ahogy Jézus is mondja: életünknek szünet nélkül való imádsággá kell változnia. De hát emberek vagyunk, megvan a munkahelyünk, a hivatal, ahova el kell mennünk, az asszonyok ellátják a háztartást, végeznek mindenféle házimunkát és azt mondják: „Most nem tudok imádkozni, most el kell végeznem a házimunkát, mert amikor imádkozom, az Jézussal való beszélgetés." Ilyen módon könnyedén elfelejtkezhetnénk Jézusról! De ha azt mondom Jézusnak: „Gyere Jézus, most kitakarítjuk a szobát!" – akkor az Úr ott van velem. Amikor kezdetben erről beszélt nekem Jézus, én valami ilyesmit mondtam Neki: „Most magadra kell hogy hagyjalak Jézus, mert el kell végeznem a házimunkát. Pedig jobb lenne, ha veled lehetnék, szívesebben hagynám ott a házimunkát, még a családnak való főzésről is szívesen megfeledkeznék, hogy Veled lehessek." Jézus azonban azt mondta: *„Nem, Vassula! Te végezd el kötelességeidet, és ezek a kicsiny kötelességek naggyá válnak az Én szememben, ha Nekem csinálod őket, és szeretettel végzed azokat!"*

Jézus számára nagyon fontos, hogy **mi** szolgáljuk a másik embert. A jótékonyság nagyon fontos! Hadd mondjak erre egy példát. Jézus beszélt hozzám és én írtam, amit mondott, amikor hirtelen megszólalt a telefon. Az Úr jelt adott, hogy vegyem fel. Abbahagyta a diktálást, és pedig felemeltem a telefonkagylót. Az édesanyám volt az, aki elmondta, hogy nagyon fáj a térde és nem tud kimenni vásárolni. Azt mondta ne-

kem: „Vassula, menj el gyorsan az üzletbe, mert mindjárt bezár, és én nem tudtam kenyeret venni, pedig szükségem van kenyérre." Jézus intett nekem, hogy „igen", mert én azt akartam mondani anyámnak, hogy Jézus éppen most diktál nekem és nem tudok elmenni. De miután az Úr intett, azt mondtam, hogy rendben van, megyek. Jézus pedig így szólt hozzám: *„Ha anyádat szolgálod, Engem szolgálsz!"*

Mit csinált tehát Jézus? Fontosabb volt Neki az, hogy szolgáljon valaki felé általam, mint az, hogy folytassa a diktálást, olyan üzenetek lediktálását, amelyek az egész világot érintették. Ahogy Jézus mondta: *„Amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek"* (Mt 25,40). Ha jót tesztek a másik emberrel, valójában Jézust szolgáljátok, Jézus magára veszi ezt! Viszont ha gonoszságot cselekszel a másik emberrel, ezzel átszúrod Jézus szívét, nemcsak felebarátodat sebesíted meg, hanem Jézust! Ha valakit megsértesz, Jézust sérted meg, ezt soha ne felejtsd el! Egyszer éppen meditáltam, amikor azt mondta Jézus: *„Amikor azt mondjuk: »mi ketten«, akkor eggyé válunk, egy szívvé válunk. Eggyé vált szívvé."*

Vannak emberek, akik nem akarnak templomba járni. Meg vannak ugyan keresztelve, de nem hajlandók belépni egy templomba, vagy nem akarják magukhoz venni a szentségeket. Jézus azt mondja: *„A hitehagyás a racionalizmusból származik."* Ez valójában azt jelenti – ez egy teológiai irányzat is –, hogy valaki elszakad a személyes hittől. (Csak azokat a dogmákat fogadja el, amelyek észokokkal is megérthetők. – Szerk. megj.) Ez hamisság! Tudniillik Isten titka titok, és ezt el kell fogadni és tisztelni kell. Tehát mi az, ami itt hiányzik? Az alázat! Ezért, emiatt a racionalizmus miatt növekszik a hitehagyás.

Vannak más üzenetek is, amelyek a Szentlélekről szólnak. A Szentlélek a mi reménységünk. Amikor Isten beszél hozzánk, mindig ott van az, akiben reménykedhetünk. Annyira szeret minket, hogy elmondja azt is, amit mi rosszul csináltunk. Mindannyian, mindenki. Azt is elmondja, mit tehetünk azért, hogy helyrehozzuk azt, amit rosszul csináltunk, és hogy vissza tudjunk térni arra a helyes útra, amin jártunk.

Nagyon sok gonosz dolog történik mostanában a világban, mert a sátán működik. Sokan nem hisznek a létezésében. Ez az ördög legújabb trükkje, hogy megpróbálja elhitetni a világgal, ő nem is létezik. Hadd mondjak valamit. Például a megosztottság is az ördögtől származik. A „diabolo" görög szó azt jelenti: „az, aki megoszt", „aki két részre vág". Tehát a megosztottság soha nem Istentől van, ez bűn! Mit csinál az ördög? Legyetek nagyon óvatosak! Ha például úgy látjátok, hogy köztetek és más emberek között valami zűrzavar vagy megosztottság van, ez mindig egy nagyobb megosztottságnak a kezdete. Az ördög mindig azzal kezdi, hogy zűrzavart próbál támasztani, félreértéseket és elértéseket kelt. Akkor érezzétek, hogy az ördög közel van hozzátok. Amikor ezt érzitek, ne beszéljetek, fejezzétek be a beszélgetést, menjetek be inkább a szobátokba és imádkozzatok. Akkor elmegy az ördög. A zűrzavar mindig vitához vezet, mindig viták vannak a zűrzavar után. A viták után pedig – garantálom nektek – mindig megosztottság van, és akkor a gonosz győzött. Tehát ez az ördög három lépése: – **zűrzavar**, utána jön a **vita**, és végül a **megosztottság**.

Ahogy már mondtam, a mi reménységünk a Szentlélek! Mi történik most? Nem tudom, olvastátok-e az üzeneteket, de ezekben benne van, hogy most az idők végét éljük. Ez nem azt jelenti, hogy a világ végét éljük. Egy időszak végén vagyunk. Erről az időszakról beszél Dániel próféta. Amikor ő látott egy látomást, ez egy nagyon metaforikus, nagyon szimbolikus látomás volt, nem is értette egészen Dániel, ezért megkérdezte az angyalt: *„Mikor fog ez bekövetkezni?"* Azt mondta az angyal Dánielnek: *„Dániel, most menj el"* (Dán 12,13). Ez azt jelentette, hogy nem fogja neki megmagyarázni. Majd ezt mondta az angyal: *„Légy nyugodt, amikor véget érnek a napok, te is fölkelsz..."* (Dán 12,13). Jézus megmagyarázza ezt (Mt 24. fejezet), amikor arról beszél az apostoloknak, mi fog történni a világ végén, és milyen jelekről fogják felismerni az idők végét. Azt mondja Jézus: *„Amikor majd látjátok a szent helyen az iszonyatos pusztulást, amelyet Dániel próféta megjövendölt..."* (Mt 24.14). Amikor látjátok a pusztító undokság megjelenését, amikor ezt felállítva látjátok Isten templomában és az állandó áldozatot megszüntetik, el lesz törölve, akkor tudjátok, hogy az idők végét éljük (vö. Dán 11,31). Ma az idők végét éljük és ez a pusztító undokság ott van Isten templomában.

Olvassátok el a Tesszalonikaiaknak írt második levél 2. fejezetét, ahol Szent Pál arról beszél, hogy az idők végét két jelről fogjuk megismerni: az egyik a **hitehagyás**, a másik pedig a **lázadás lelke** (vö. 2Tessz 2,3).

Az a lélek, amely Istent játszik majd, utálja Istent és bitorolni akarja Isten trónját (vö. 2Tessz 2,4). Ez azt jelenti, hogy a lázadás lelke az antikrisztus lelke. Sok antikrisztusi lélek van, akik ellent mondanak Istennek a mi időnkben és a saját törvényeiket viszik véghez (például az abortuszt, ami teljesen ellentmond Isten törvényeinek). Istent elvetik és Őt akarják utánozni abban is, hogy uralkodni akarnak a világon.

Az Ezekiel 28-ban szó van arról, hogy lesznek, akik Istent játszanak majd, és el akarják bitorolni az Ő trónját. Ma nagyon sok gonosz erő van, akik pusztítanak, pusztítják a hitünket. Agymosást végeznek Isten népénél, és azt állítják, Isten nem létezik, nem fontos.

Megmagyarázom Dániel próféciáját. Nem én, hanem Jézus magyarázta meg az üzeneteken keresztül. Mi ez az állandó áldozat? A szentmise! És mi az ördög célja, mire törekszik? Az ördög meg akarja semmisíteni Jézus istenségében és feltámadásában való hitet. Az állandó áldozat Krisztus istensége. Sokan tehát hamis teológiák, hamis teológusok befolyása alatt állnak. Rómában találkoztam szeminaristákkal, akik meglátogattak, olyanok is, akiknek nagyon kicsi volt a hite, és elmondták: „Azt tanították nekünk a teológián, hogy a feltámadást csak szimbolikus értelemben kell érteni." Ez lázadás! Nagyon sötét dolgok történnek, de ez nem jelenti azt, hogy **csak** sötét dolgok történnek! Ezek a dolgok mind megvannak már jövendölve. Az egész menny megrázkódik, megremeg... és az ég megnyilatkozik ma, hiszen hogyan nézhetné Isten tétlenül mindezeket a dolgokat, miközben a Sátán felemészti az Ő népét? Azt képzeljük, hogy Isten csöndben szemléli mindezt? Nem, a mi Atyánk soha nem tenne ilyet! Eljön újra, hogy kinyissa a szemünket, és hogy elmondja, mit fog tenni.

Más, jó dolgok is történnek. Amikor Jézus kezdetben hozzám beszélt, a papjait Káinokhoz és Ábelekhez hasonlította. Sokan hátat fordítottak, mint Káin, de sokan vannak közöttük Ábelek is. Kétféle van tehát. Ma szellemi harc folyik. Vannak, akik elhagyták a hitet, és vannak, akik tökéletesen próbálják megtartani Isten törvényét. Ezek a papok Krisztus igazi Ábelei. Mit csinál tehát Isten, amikor ennyire erőteljes a Sátán működése és megpróbálja tönkretenni az Egyházat? Isten elküldi a Szentlelket a maga teljes erejével, hogy megmentsen bennünket! **Egy második pünkösdről beszél a mi időnkben.**

Kezdetben, amikor Jézus a második pünkösdről beszélt nekem, nem értettem, hogy hogyan fog ez majd megvalósulni. Amikor nem értek meg egy próféciát, egy jövendölést, akkor nem próbálom meg analizálni a saját értelmemmel. Várok addig, amíg Isten világosságot nem ad, hogy megértsem, vagy az ismeret szava által, vagy pedig úgy, hogy egy megvilágosodás által megláthassam, mit is jelent, és így elmondhassam nektek. Egy évvel ezelőtt ismertem fel, hogy mit is akar mondani az Úr. Gyorsan történt, éppen a Szentlélekről beszéltem, és mialatt beszéltem, úgy tetszett az Úrnak, hogy hirtelen adjon egyfajta megvilágosodást. Utána értettem meg, hogy mi is ez a második pünkösd.

Már elkezdődött és itt lesz! Tételezzük fel, hogy van valaki, akit ismertek, aki teljesen halott lelkileg, teljesen közönyös Istennel szemben, nem érdekli az imádság. Az ő halott lelkének kínja elér az égbe. Isten irgalmából hirtelen elküldi a Szentlelket ennek a halott személynek, anélkül, hogy bármiféle érdeme lenne. A Szentlélek a feltámadás lelkét leheli belé, felemeli őt, új életet ad neki, és egy tüzet, egy lángot helyez el ennek az embernek a szívében. Szinte mennydörgésszerű lángot, hatalmas tűzbombát, de ez a szeretet bombája, és olyanná válik ez az ember, mint a szamariai asszony. Tanúvá válik, célja lesz. Az Isten dicsőségéről szóló tanúságtétel a célja, elrohan a barátaihoz, ismerőseihez, és azt mondja nekik: „Találkoztam Istennel!" És szomjazik Isten után és csak Isten után van már benne vágy, semmi más után, csak az élő Isten után. Az egész élete megváltozott. Egy második pünkösdöt kapott.

Sokan vagyunk ilyenek. Látom mindenhol a világban, ahol utazom, hogy sokan jönnek el, hogy hallják Isten szavát, mert szomjaznak Istenre, meg akarják tudni, milyen is Isten, mert szeretni akarják Őt. Ezek az emberek az utolsó idők apostolai, amelyről már korábban szólt a jövendölés. Azért vannak, hogy megelevenedjen az Egyház és megváltozzon az egész világ. A második pünkösd az Egyház megújulása lesz, és az új ég és az új föld, amelyről a Jelenések 21. fejezetében olvashatunk. Amikor az Írás új égről és új földről beszél, ez nem fizikai értelemben vett teremtésre utal. Amikor Jézus azt mondja: *„Engedjétek meg a Szentléleknek, hogy átalakítson titeket az Én mennyemmé, hogy ebben a mennyben Engem megdicsőíthessetek" – erről beszél. Csak a Szentlélek által válhatunk olyan tisztává, mint a menny. Az új ég tehát bennetek lesz, tele lesztek fénnyel, mert a régi elsötétül. Jézus azt mondja: „A sivatagból az én Szentlelkem ereje élő virágoskertet tud teremteni."* Az új föld tehát azt jelenti, hogy a szívünk sivatagából az Úr egy új paradicsomot, egy új Édent alakít.

És mi akkor az új Jeruzsálem? Mi vagyunk Isten városa. Isten városává, Isten kertjévé, az Ő szentélyévé lehetünk! Ha Isten bennünk él, akkor már az Ő lakhelye vagyunk. Az új város tehát a mi lelkünk megújulása lesz. Dicsőség Istennek! Amen.

Vassula Ryden előadása Nagyváradon
szinkrontolmács: Barta György

Mi, keresztények...

III/1. rész

A most következő két beszélgetésben az isteni gondviselés mindent átható működésébe pillanthatunk be. Az első részben szeretném bemutatni **az isteni gondviselésbe vetett hitet** egy kiszolgáltatott, egyedül élő, mégis reményteljes 92 éves idős asszony – Erzsi néni – szavai által. A második részben pedig **a másokról való gondviselés örömmel és áldásokkal teli szolgálatáról** beszélgettem egy fiatalemberrel, aki sok-sok türelemmel és szeretettel gondoskodik idős emberekről, többek között Erzsi néniről is.

1. rész: Aki teljes szívvel ráhagyatkozik Isten gondviselésére...

Az idős korral járó sokszor teljes kiszolgáltatottság állapota sokunk számára elborzasztó és félelemteli, ha önmagunkat képzeljük el hasonló helyzetben. E most következő beszélgetésben Erzsi nénit ismerhetjük meg, aki e helyzet minden nehézsége és lehetetlensége ellenére lelki nyugalommal és békével viseli az öregkorral járó kellemetlenségeket. Ritka és egészen megdöbbentő ez a gyermeki bizalom, mely bármiféle testi és szellemi leépülés ellenére tudja, hogy a Gondviselő soha nem engedi el a Benne bízó kezeket. Láthatjuk, hogy a békességben és Isten iránti bizalomban megöregedett emberek és a gyermekek azok, akik a bizalom és a szeretet mindent körülölelő valóságával népesítik be gondolataikat, érzésvilágukat. Ahogy Thomas Philipp atya is tanítja: *„Kétféle ember van, aki Lélekben és igazságban imádja Istent: az újszülöttek, a gyerekek, a kicsik; és az öregek, a haldoklók, akiknek már csak az egyetlen szükséges marad, az Istennel való párbeszéd. Ezen keresztül csodálatos boldogságra juthatnak el."*

Amikor egy idős ember – magatehetetlensége ellenére is! – ilyen bizalommal viseltetik sorsa és Isten iránt, mindenki számára példát mutat. E magatartás legfőképpen a jövőre és az időskorra félelemmel tekintő fiatalok számára fontos példa, hogy általa meglássanak valamit abból a valóságos, Isten által kormányzott életből, amelyre ezt mondja a Zsoltáros: *„Boldog az az ember, aki reményét az Úrba veti"* (Zsolt 40,5).

Az öregek feladata a tapasztalatok átadása, a fiatalabbak pedig az öregek szájából ismerhetik meg a bölcsességet, ahogy Sirák fia mondja: *„Ne hanyagold el a bölcs öregek szavait, légy otthonos mondásaikban, mert tőlük tanulsz bölcsességet és okos tudást... Ne vesd meg, amit az öregektől hallasz, hiszen ők maguk is atyáiktól vették. Mert így tudásra teszel szert és alkalomadtán meg tudsz majd felelni."* (Sir 8,9-12) *„Amit nem gyűjtöttél fiatalkorodban, hogyan találhatnád meg vénségedre?"* (Sir 25,5) – kérdi az Írás kemény szavakkal. Nem felejthetjük el, hogy életünk egész folyamán gyűjtögetnünk kell az igazság útján található életbölcsességeket, és idős korunkban mindezeket tovább kell adnunk a következő generációnak, hogy ők se tévelyedjenek el, hanem mindig az Igazság ösvényén járjanak...

Erikson az öregkort „a teljesség, a bölcsesség korának" nevezi. A bölcsesség saját életünk elfogadását is jelenti, olyannak, amilyen volt és amilyen lesz. *„Függetlenül attól, hogy milyen veszteségek érnek, az időskor bátor vállalása és a bölcsesség abból fakad, ha nemcsak keseregsz a letűnt dolgokon, hanem megleled a benne lévő ajándékokat is."* (Linn: Életünk nyolc szakaszának gyógyítása, Marana Tha) És vannak ajándékok! Ha Istennek lehetőséget adunk arra, hogy megmutassa ezt számunkra mások megsegítése által, meg is fogja ezt tenni és ezzel felvértez bennünket saját öregkorunkra. *„Egyszerűen azáltal, hogy velük [idősekkel] vagyunk vagy visszaemlékszünk arra, hogy hogyan ölelték át az életet utolsó leheletükig, kiiktathatjuk a kétségbeesést, amelyet az öregedéstől való félelem okoz... Szükségünk van olyan pozitív emlékekre is, amelyeket akkor szereztünk, amikor másokat láttunk megöregedni."* (Linn, id. mű) Erre ma már nem nyílik olyan sok természetes lehetőség, mint annak idején, amikor több generáció élt együtt, megtanulva a megöregedést, a gondoskodást. De ezért is olyan fontos, hogy bátran segítsünk azoknak az idős embereknek, akik körülöttünk élnek és segítségre, támaszra szorulnak... *„Ne vesd meg az embert öregkorában, hisz van, aki közülünk is megvénül!"* (Sir 8,7)

Hogy mennyi mindent tanulhatunk a sokat megélt, békében megöregedett emberektől, erre szeretnék rávilágítani a következő beszélgetéssel, melyben az öregséggel járó mindennapos nehézségeken és problémákon átsüt a hit, a gondviselés, a Szentlélek szeretet-su-

gara és észrevesszük, hogy attól MINDEN mássá válik, megváltozik, átformálódik – és a sok teherből egyszerre áldás fakad, öröm árad és szeretet sugárzik.

Beszélgetésünk

Erzsi néni egy nagy fotelban ült. Nemrég támogatta fel őt egyik segítője az ágyból. „Még egy lépés" – irányította. „Jézusom, segíts!" – súgta Erzsi néni, s e segítségre támaszkodva lassan öreg foteljébe ereszkedett. Egy-két kedves szóval mindig megköszöni az érkező segítséget, mint most is: „...de jó, hogy a világra születtél!" Aztán később újra: „A jó Isten áldja meg a kezedet, a lelkedet!" Egy alkalommal a mellette ülő és őt etető segítőjéhez így szólt: „A mindenható Isten milyen jó, most mondd meg, hogyan hozott téged az ölembe?" Vagy egy más alkalommal: „Az az isteni csoda, hogy így összeverődtünk: a kicsi és a nagy, a fiatal és az öreg. Ez csodálatos nap! Egyek vagyunk. A Szentlélek összerámolta az egész családját!" Erzsi néni szavai, imádságai, sóhajtásai az előszobából is hallatszanak... Amikor valaki belép e lakásba, már hallja sokszor Erzsi néni csöndes hangját, ahogy imádkozik vagy imádságosan beszél. „Édes Istenem!" – mondja és áradnak a szavak lelke mélyéből, szíve rejtekéből, betöltve a szobát jelenléttel, szeretettel, élettel... s mindenki érzi, Erzsi néni valóban nincs egyedül! S az imádságai olyan tiszta és lélekkel átitatott szavak, fiatalos lángolással és tűzzel, amelyek egy hittérítőnek is dicséretére válnának, és talán el sem hinnénk, hogy egy 92 éves idős asszony szájából hangzanak el! A Lélek benne lakik és vele beszélget, vigasztalja őt és imát sugall, örömöt ébreszt és békességet ad számára!

Ha valaki beszélgetést kezdeményez, amit Erzsi néni maga is sokszor tesz csendes segítőivel, nagyon nyitottan fogadja a gondolatokat, s tapasztalatait, belső megéléseit szívesen mondja el: „A Mindenható Istennek az imában kell lennie! Nem a falon, hanem az imában, a nyelveden, annak onnét kell kijönnie. A Szentlélek ömlik ki belőled, itt érzed – mutat a szívére –, amikor kiömlik a Szentlélek és akkor imádkozol csodálatos módon a mennyei Atyával." Erzsi néni személyes útmutatásokat is ad azoknak, akik beszélnek vele, olyan mélyen belejük látva, amelyre nem képes ember – sem 92 éves, sem más –, csak a Szentlélek! Erzsi néni számára fontos az őszinte szó, a nyílt beszéd, és pillanatok alatt érti a mögöttes (jó) szándékot, és rávilágít arra, hogy őszintén mondja el neki az ember azt, amit gondol, s ne úgy tekintsen rá, mint aki ezt már nem tudja megérteni. A felé forduló ember szavai mögött rejlő **lelket** pillanatok alatt érti, tudja és segíti egész különleges lelkivezetéssel...: „A Szentlélek az vezeti [az embert]. Az megfogja a kezedet, és te hiába nem akarsz odamenni, oda kell menned... A Szentlélek működése mindenféle formában megvan. Mindenféle formába beöltözik, s ott van addig, amíg szükség van rá... Ruhába öltözik, meg takarít, meg mindent csinál az égvilágon... Csodálatos a Szentlélek munkája! Édes Istenem!"

Erzsi néni most is a fotelban ül, sok dioptriás, vastag szemüvegén át előre néz, a megszokott irányba. S bár a teste már nem engedelmeskedik, a gondolatai már el-elillannak, s néha nagyon messze járnak, az emlékezete elhomályosult, a mindennapi teendők jelentéktelenné és elvégezhetetlenné váltak számára, a napszakok érzékelése elhalványult, az emberi arcok, szavak már nem tapadnak meg, s az emberi kapcsolatok fontossága más színezetet kapott – egy dolog azonban, a benne lakó Lélek élete változatlan maradt, ahogy az Írás mondja: *„Ti, akiket születésetek óta hordozok, világra jöveteletek óta viszlek: Vénségetekig ugyanaz maradok, ősz korotokig én hordozlak! Én alkottalak, én viszlek, én hordozlak, én mentelek meg."* (Iz 46,3-4)

Szó sincs róla, hogy az öregséggel járó nehézségek elkerülték volna Erzsi nénit vagy az ezzel kapcsolatos mindennapos problémákkal ne kellene szembetalálkozni az őt segítőknek, **de** ezek mind „természetesek" 92 éves korban, **ezen túl** azonban szót kap valaki más Erzsi néni életében, aki mindig érthetően beszél, aki mindig a megfelelő időben, a megfelelő módon az Igazságot szólja és adja tovább másoknak, szeretetet és nyugalmat sugallva mindannyiuk életébe...

A most következő beszélgetés egészen különös vallomás a Szentlélekről, melyen keresztül bepillanthatunk a gondoskodó Szeretet rejtélyeibe és Isten gondviselésének titkába egy idős asszony szavai által, akinek Istennel kapcsolatos megéléseit nem homályosítja el semmi... Egyszerű szavak és mondatok következnek, melyek mégis nagy igazságokat fogalmaznak meg...

– *Erzsi néni sosincs egyedül, mert vele van a Szentlélek...*

Erzsi néni: A jó Istennek legyen hála, úgy érzem, hogy valóban velem van és nem hagy el. Először is minden betegségen, meg minden megpróbáltatáson át-, mindig átsegít... Ez a Szentlélek által van... A Szentlélek olyan csodálatos... olyan kimondhatatlan...

[A következő imádságot Erzsi néni akkor mondta, amikor pár percre egyedül maradt a szobában. A körülötte lévők sokszor hallják imádságos szavait...]

Édes jó Istenem, áldd meg a szívüket, a lelküket, a jóságukat, a szeretetüket, a bölcsességüket, minden képességüket! Add meg nekik a szeretetnek a szent emlékét örökkön-örökre! Mindig tiszták legyenek, dicsérjék a mindenható Isten hatalmát, erejét, minden példáját! Édes Istenem, áldj meg minket és bocsásd meg bűneinket! Édes Istenem!

[Kis csöndesség után – Erzsi néni még mindig egyedül van – újabb imádságos szavak áradtak belőle...]

Ó áldott, Szent Istenem az Oltáriszentségben, édes Jézus, Téged szívünk úgy kíván, Tégedet mi lelkünk vár, áldott Jézus!

[Ezek után telefonon keresztül így imádkozott Erzsi néni szeretett lelki atyjáért:]

A jó Isten áldja meg a szívét, a lelkét, a jóságát, a szeretetét, a bölcsességét, a kegyelmek áradatát ömlessze rá, hogy ne csak rajtam, hanem másokon is észre lehessen venni... Áldja meg a jó Isten!

[Igen, Erzsi néni maga is tudja, hogy mi is az, amiért most ez a beszélgetés is készül: „ne csak rajtam, hanem másokon is észre lehessen venni..." Remélem e beszélgetésből kisugárzik majd az, amit Erzsi nénin észre lehet venni: „a kegyelmek áradata".]

...A lélek, ami dolgozik bennünk, annak kell tisztának lennie! Hogyha az tiszta, akkor nem kell félnünk! A Szentlélek működése a legfontosabb. Egy pillanat alatt csodát tud tenni, egy pillanat alatt!

– Mit kell tennie az embernek Erzsi néni szerint, hogy ezt elérje?

Tiszta lelkűnek kell lenni, senkitől semmit nem szabad elvenni, senkiről rosszat nem szabad mondani... nem szabad az öregeket elhanyagolni, a szülőket sem, meg másokat sem, mindenkinek segíteni kell, ha tudunk... Az ilyen ember a mennyországba repül egyenesen... Az egy csoda, hogyha jót tesz valaki! Tehát ez az első segítség, mert ez a legfontosabb az életben! Mindent rendesen, tisztán csinálni, úgy, ahogy kell... De ha valaki nem segíti a beteget vagy mást, akkor elveszett mindene, és amilye van, az hiába van... De ez mind a Lélek titka!... Nem állnak szóba velünk, csak ha tiszta lélekkel kérünk, akkor. Akkor [viszont] minden segítséget megkapunk!

– Erzsi néni ezt a nagy belső békét, nyugalmat, bizakodást honnan meríti?

Ez a Szentlélek működése már. Amikor a Szentlélek működik, akkor a sugallat – nem így mondja meg, mint ahogyan én most mondom –, akármit csinál, mindig az eszibe jár, és az a valami, az a bizonyos gondolat a Szentlélek sugallata... Igen, amikor tiszta lesz a lélek, és sok jót tudsz tenni, akkor már nem kell félni... A szentmisén keresztül jön [az életünkbe] az imádság, és azt szépen lassan beengedni, átgondolni, imádkozni, a jó Istennek hálát adni, utána megkapod a nyugvást... olyan szépen, olyan csodálatosan megnyugszik a lélek, hogy nem érdekli az, ami volt, el is felejti, talán mindörökre is.

– Minden rosszat elfelejt?

Igen, minden rosszat. Nagyon szép a Lélek működése! Nagyon sok sértést kell lenyelni, meg rosszindulatot, meg mindent. Ezeket mindet le kell nyelni, ezt nem lehet visszaadni. Mert ha visszaadod, akkor már te is bűnt követtél el.

– Erzsi néni mit gondol a Szentlélekről?

Én a Szentlélekről? Nem is tudom, hogyan fejezzem ki magamat, mert én hiszem a Szentlelket teljes egészében, tisztán, mindenhogyan, úgy, ahogyan a Biblia hirdeti... A Szentlélek mindig körülöttem volt, mindig locsolgatott és öntözgetett. Drága, jó Istenem: a mennyország kinyílott kapuja!... A Szentlélek létezik! Van! Segít! Megold!... Ha tiszta a lelked. Ha nem tiszta a lelked, akkor hiába mész könyörögni, nincsen segítség, amíg el nem múlik az a szenny, ami rajta van a lelkeden, és addig nincs a Szentléleknek működése rajtad. Ha a lélek tiszta, akkor nem kell félni, bármelyik pillanatban jön is a halál...

– Erzsi néni egész életét ilyen belső békességgel élte?

A jó Istennek legyen hála, mindig szépen és mindig ki voltam emelve [a rosszból]...

– És a bűnökről mit gondol Erzsi néni?

Könnyű disznóságokat elkövetni, de nehéz utána az embernek elviselnie, mert a lelkiismerete nem hagyja. Állandóan, mindig forgásban van [az ilyen embernél] a lelkiismeret...

– Sokan vannak, akik megöregednek, mint Erzsi néni, de olyan nehezen viselik az öregséget, és nincs meg bennük ez a lelki béke és harmónia. Mi lehet ennek az oka?

Arról mindenki saját maga tehet!... Ez a Lélek titka! A Lélek titka nem miránk van bízva, hanem magára a Lélekre.

– Ez a gondviselés, amiben Erzsi néni benne él...

Benne élek, de úgy élek benne, hogy nem mondják meg, hogyan... mert az egyik ezt adja, a másik azt adja, a harmadik ezt hozza, a negyedik azt hozza... mindig van valami, ami jön, összejön... erről van szó! A jót tevés, ha valaki jót tesz azzal, aki szegény – vagy szegényebb, mondjuk nem is olyan nagyon szegény, de szegényebb –, még a halálos bűntől is segít megszabadulni... ilyen a jótett!

– És e gondviselés mindenkit körülvesz?

Mit lehet erre válaszolni? Én ezt nem tudhatom!... Ha a Szentlélek vonalában nincs benne, nem úgy cselekszik, ahogy a Szentlélek megkívánja, akkor elvonják tőle, amit előzőleg kapott... mert akkor nem érdemli meg... Én nem tudom megmondani, a Lélek azt hogyan csinálja...

[Ezután Erzsi néni egy álmáról kezdtünk beszélgetni...]

Nem olyan régen volt eszembe... Nagyon szép volt! Igen, le kellett menni az erdőből, és volt egy olyan hely, ahol oltárt lehetett építeni és ott volt a szentmise. Csodálatos szépeket lehet ám a Szentlélek után álmodni! Csodálatosakat!

– *Erzsi néninek van egy imádsága, amit naponta többször is el szokott imádkozni...*

Én Istenem, hálát rebeg lelkem, hogy egész napon át úgy szerettél engem. Bánom sok vétkemet, Szent Fiadnak Vére mossa meg kegyesen szívünket tisztára, fehérre. Virrasszon felettünk gondviselő szemed, kérlek, óvd meg ez éjjel testünket, lelkünket, Szűzanyánk és őrangyalunk, legyetek mivelünk, ha ti ránk vigyáztok, nyugodt lesz éjjelünk, nappalunk, békességünk, minden problémánk, mindörökké, ámen.

– *Mindörökké, ámen.*

Szép a szép élet, a szép lelki élet, aki tisztán meg tudja tartani magának a lelkét, annak nagyon szép az élete! De amelyik ezt nem hiszi vagy nem adja rá magát vagy nem érdekli, annak semmi az élete...

– *Erzsi néni mire vágyik leginkább?*

Nincsen olyan semmi különös. Tisztában vagyok a Lélek világával és nem érdekel más. Ha probléma volna vagy baj volna, akkor a lelkiatyámhoz mennék, mert az mindjárt, abban a pillanatban segít! A gyóntatókon nagyon sok múlik, és azon is, aki gyónni megy... A gyónásra tisztának [bűnbánattól megtisztultan] kell lenni... Édes Istenem! Áldd meg ezt a szent pillanatot! A Mennyország ajtaja és a gyóntatószék összefügg, aki ezt nem tudja, el sem tudja képzelni... Olyan szép az élet! Kár csavargatni ide-oda, mert nagyon szép az élet, ha tisztán veszi valaki az életében a dolgokat. Sokszor az ember nem akar semmi rosszat, mégis véletlenül csinál hibákat... csak tudatosan nem szabad, mert az a bűn, a tudatos.

– *A gyermekek is egészen nyitottak a Szentlélek működésére...*

Igen. Ők nagyon rendes emberek lesznek, mert a Szentlélek csodálatosan tud működni bennük...

– *És hogy lehet megőrizni, hogy ez így is maradjon?*

A szülőknek nagy szükségük van arra, hogy ezt megtartsák a gyerekeknek. Nagyon szép példát kell mutatni, akár a beszéddel, akár az életgyakorlattal és mindennel, mert akkor ők abba beleszeretnek, amit a szülő mutat, tanít és azt nem felejtik el...

– *Csodálatos ez a kor, hogy Erzsi néni 92 éves!*

Csodálatos, én is azt mondom. A mindenható Isten, a Szentlélek Isten csodája csodálatos, mert mindenbe besegít! Pillanatok alatt... pillanatok alatt jönnek olyan gondolatok, olyan segítségek, amire sohasem számított [az ember] és megjön, megkapja. A Lélek titka. Ezt nem lehet megmagyarázni senkinek se. Saját magának kell átélni és azt megélni, megérdemelni, hogy az olyan legyen, hogy elfogadja a Szentlélek.

– *Mi az öröm titka?*

A boldogság. A lelki tisztaság nagyon fontos, ha ez megvan, akkor sok öröme lesz. Csodálatos a lélek világa!

– *Erzsi néni mindennel megvan elégedve?*

A jó Isten kegyelméből így van, ahogyan mondja. Nincs semmi különös probléma... És ha a harangszó megcsendül, akkor tudom, hogy ott kell lenni a szentmisén... akkor ott, ahol vagyok, imádkozom, mondom a szentmisét az imával együtt, mindennel együtt...

F. Merényi Ágnes

— A KÖVETKEZŐ SZÁMBAN FOLYTATJUK. —

Tartalomjegyzék

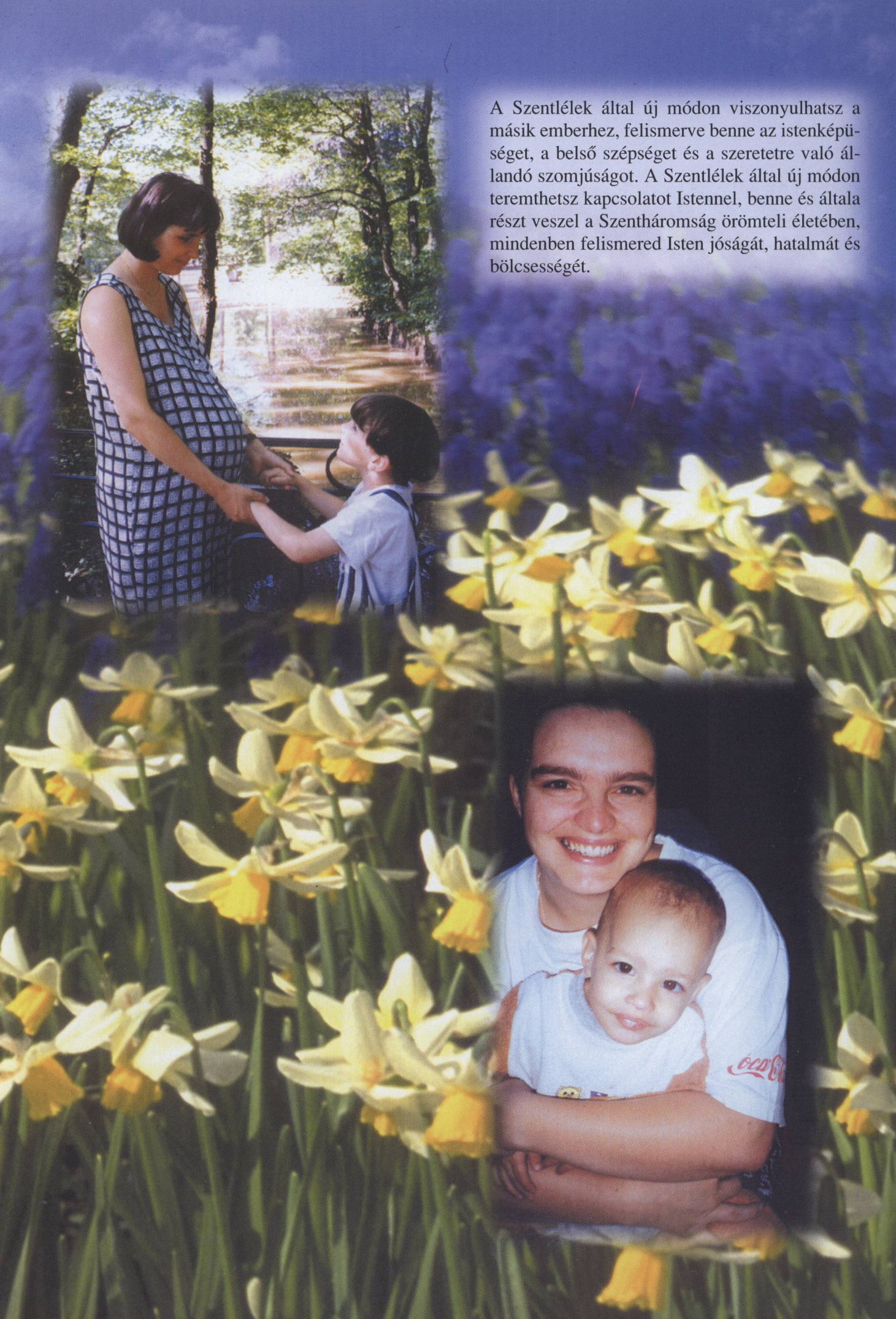
Katona István: Húsvéttól – Pünkösdig 3
Heribert Mühlen: Jöjj Szentlélek, tölts be minket! 4
Efraim testvér: »Boldogok a szelídek, mert övék lesz a föld« 2. rész 5
M. Anikó: Isten elvezetett a férjemhez 8
B. Gréte: Ima a jövendőbeliért... 9
Bárány Katalin: Vágy a szabadság után... ... 9
Mann Richard: Annak ellenére... 11
V. R.: Te vagy az új Jeruzsálem! 11
F. Merényi Ágnes: Mi, keresztények – Az isteni gondviselésről 15

MARANA THA
A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja
Megjelenik kéthavonta.
Szerkesztőség:
Budapest 1053 Ferenciek tere 9.
Tel: 317-4895
Felelős kiadó, főszerkesztő:
Katona István
Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség Marana Tha 2000 Alapítványa
Műszaki szerkesztő: Fehérváryné Merényi Ágnes
Készült a Royal Press Hungary nyomdájában
Ügyvezető igazgató: Lakatos Imre
ISSN 0865-2805 B/EL/28/1992

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

- Felhívjuk kedves olvasóink figyelmét a pünkösdi előkészület fontosságára. A Szentlélek eljövetelének ünnepe minden évben a hit és az Úr iránti szeretet megújulását kell, hogy jelentse. – Ez vonatkozik a nyári lelkigyakorlatokra is. A néhány napos elvonulás egész évben jó hatással lesz életünkre.
- Májusban megjelentetjük Barbaric – Vlasic atyák újabb könyvét, „Hallgassatok üzeneteimre" címmel. A könyv ingyenes lesz.

SZÍNES OLDALAK:
Szebeni Csaba, Fehér Márta

A Szentlélek által új módon viszonyulhatsz a másik emberhez, felismerve benne az istenképiséget, a belső szépséget és a szeretetre való állandó szomjúságot. A Szentlélek által új módon teremthetsz kapcsolatot Istennel, benne és általa részt veszel a Szentháromság örömteli életében, mindenben felismered Isten jóságát, hatalmát és bölcsességét.

„Néhány nap múlva Szentlélekkel keresztelkedtek meg... erőben részesültök, úgyhogy tanúságot tesztek majd rólam... egészen a föld végső határáig.”

Ap Csel 1, 5.8.

150 Ft